

Sygn. akt II K 372/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Sylwia Domańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy R. A.

po rozpoznaniu w dniach 22 października 2015 roku, 3 marca 2016 roku, 10 marca 2016 roku sprawy karnej

T. K.

syna S. i G. z domu P.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 czerwca 2012r. w W. woj. (...) w zażaleniu pozwanego złożonemu do postępowania sądowego o sygn. akt IC 306/12 słowami obraźliwymi znieważył funkcjonariusza publicznego w osobie Sędzi Sądu Rejonowego w Wałbrzychu H. P. podczas i w związku z pełnionymi obowiązkami służbowymi,

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

I. oskarżonego **T. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 226 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 /dwudziestu/ godzin w stosunku miesięcznym,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Ś. kwotę 723,24 złotych / siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze/ brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa i nie obciąża go opłatą sądową.

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Oskarżony T. K. występował jako pozwany w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu w I Wydziale Cywilnym pod sygnaturą akt I C 306/12. Sędzią referentem w sprawie była H. P..

W dniu 29 czerwca 2012 roku T. K. wniósł do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu zażalenie w w/w sprawie na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 22 czerwca 2012 roku w przedmiocie oddalenia wniosku dowodowego oraz dopuszczenia dowodu z przesłuchania świadka.

W niniejszym zażaleniu oskarżony zarzucił Przewodniczącej H. P. szereg nieprawidłowości w prowadzeniu postępowania, a nadto znieważył ją, nazywając m.in. „różną inteligentkę z agencji towarzyskiej z lat 1993 - 1996”.

Z uwagi na to, iż podobnych, obraźliwych zachowań T. K. dopuszczał się wielokrotnie H. P. złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przez niego przestępstwa.

Oskarżony podczas innego postępowania przeprosił pokrzywdzoną za wszystko, co robił.

Dowody:

- kserokopia zażalenia T. K. z 28 czerwca 2012 roku k. 3-6,
- wyjaśnienia oskarżonego k. 30-31, 705,
- zeznania pokrzywdzonej H. P. k. 8-8v., 399v., 705.

Oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, niedorozwój umysłowy lub inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. Stwierdzono u niego osobowość paranoiczną o typie pieniactym.

W czasie zdarzenia oskarżony miał zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

- opinia sądowno – psychiatryczna, k. 697-698v.

T. K., urodzony (...), jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Ma wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest technikiem mechanikiem. Jest bezrobotny, utrzymuje się z pomocy opieki społecznej. Był już kilkakrotnie karany, w tym za przestępstwo podobne.

- dane osobo - poznawcze, k. 30,
- dane o karalności, k. 708-710.

Oskarżony T. K. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i nie złożył wyjaśnień ani w postępowaniu przygotowawczym ani przed Sądem.

Sąd zważył nadto, co następuje:

Dowody przeprowadzone przed Sądem jednoznacznie wskazywały na sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na złożonych kilkakrotnie zeznaniach pokrzywdzonej H. P. oraz treści przedmiotowego zażalenia, wniesionego w sprawie I C 306/12. Dowody te są spójne, logiczne i nie budzą, w ocenie Sądu, jakichkolwiek wątpliwości co do ich wiarygodności. Wiarygodności tej nie mogły podważyć twierdzenia oskarżonego nie przyznającego się do winy, zwłaszcza, że oskarżony odmówił w toku postępowania przygotowawczego złożenia wyjaśnień, a na rozprawę nie stawiał się, aby złożyć wyjaśnienia.

Zachowanie oskarżonego niewątpliwie wyczerpało ustawowe znamiona występku z art. 226 § 1 k.k., stanowiło bowiem bezsprzecznie znieważenie funkcjonariusza publicznego. Zgodnie z przepisem art. 115 § 13 pkt 3 k.k. sędzia jest funkcjonariuszem publicznym i podlega ochronie przewidzianej w art. 226 § 1 k.k. Znieważenie nastąpiło w piśmie procesowym złożonym w sprawie prowadzonej przez pokrzywdzoną, a zatem podczas i w związku z pełnionymi obowiązkami służbowymi. Stwierdzenie sformułowane przez T. K., stanowiące porównanie Sędziego do pracownicy agencji towarzyskiej jest obraźliwe, wulgarne i poniżające, a dodatkowo uderza w autorytet wymiaru sprawiedliwości. Wobec powyższego zachowanie oskarżonego należało zakwalifikować jako wyczerpujące ustawowe znamiona występku z art. 226 § 1 k.k.

Za czyn ten oskarżonemu wymierzono karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Przystępując do wymiaru kary wobec oskarżonego Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu przestępstwa, czyny takie bowiem, stanowiące w istocie podważenie powagi i autorytetu sądów należy konsekwentnie piętnować. Obciążająco na wymiar kary wpłynęła wcześniejsza karalność oskarżonego, w tym również za przestępstwo podobne.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował postawę oskarżonego wobec pokrzywdzonej już po popełnieniu przestępstwa. Jak zeznała H. P., oskarżony podczas innego postępowania przeprosił ją za wszystko, co robił. Przy wymiarze kar Sąd musiał mieć nadto na uwadze zakaz reformationis in peius przewidziany w przepisie art. 434 § 1 k.p.k. Zgodnie z tą regułą Sąd nie mógł orzec kary surowszej niż kara wymierzona oskarżonemu podczas poprzedniego rozpoznania sprawy.

W oparciu o powyższe okoliczności Sąd przyjął, że kara 3 miesięcy ograniczenia wolności będzie współmierna do charakteru popełnionego czynu a jednocześnie powinna mieć wychowawczy wpływ na oskarżonego.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801), Sąd zasądził na rzecz obrońcy adw. M. S. kwotę 723,24 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych w całości.